

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, 2. пов. Конто потт. ш. № 26.726. Адреса тел.: „Діло-Львів“. Число телефону 354. Рукописів редакція не звертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чвертьрічно 15— „ піврічно 28— „ річно 54— „ у Львові (без доставки): місячно 4— К. чвертьрічно 12— „ піврічно 22— „ річно 44— „ в Німеччині: місячно 20— М. річно 16— „ За зміну адреси платять ся 30 с.</p>	<p>Ціна оголошень: За кожну лінійку, розміщену в першому номері, за перший раз 100 с., за наступні рази 75 с., за третій раз 50 с., за четвертий раз 25 с. За довготривалі оголошення ціна змінюється за договором. За доставку до місця призначення платять ся додатково 10 с. на кожну лінійку.</p> <p>Одні прикриті листки у Львові 10 с. на провінції 20 с.</p>
--	---	---

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Пилипко.

Єдиний фронт української держави супроти одноцільного фронту осередних держав.

Львів, 3. червня 1918

Заключене мира між Україною й осередними державами було висловом побіди орієнтації в сторону осередних держав серед українського громадянства.

Але виглядів на реалізоване сеї думки в такій формі, як се мають на увазі згадані українські одиниці і круги, абсолютно нема. Австро-Угорщина з приводу перевороту в Києві заявила свою повну солідарність з Німеччиною і сю солідарність переводить також в практиці в тих областях української державної території, де стоїть австро-угорське військо. А новий союз між обома осередними державами виключає всяку можливість, щоб Австро-Угорщина могла піти проти Німеччини.

І коли на Україні стали би тепер проти себе як реальні політичні сили дві орієнтації: в сторону Німеччини і в сторону Австро-Угорщини, то се мусило би мати тільки такий наслідок, що Україна стала би предметом політичної гри між Німеччиною й Австро-Угорщиною, яка в кінці могла би довести до поділу єдиної української держави на дві окуляції: німецьку й австро-угорську. В одній тоді готові скріпити ся ті русифікаторські елементи, які тепер є при власті в Києві; в другій — здійснювали ся би польські анексієні пляни.

В такім важкім положенню як теперішнє, треба усім українським державним елементам передовсім єдності: єдності в політиці внутрішній і єдності в політиці заграничній.

Реально справа представляє ся так, що Україна як держава стоїть супроти Німеччини й Австро-Угорщини як одноцільного союзу держав.

Сьому реальному положенню повинна відповідати й українська політика: єдиний український фронт супроти одноцільного фронту осередних держав.

Ся політика має свою міжнародно-правну плятформу: берестейський договір, в яким контрагентами є: з одної сторони Україна, з другої осередні держави і їх союзники.

Від осередних держав українська держава мусить домагати ся точного виконання берестейського договору, сама ж мусить старати ся як найшвидше довести до такого внутрішнього консолідованя, щоб як найшвидше прийшов час, про який говорив державний канцлер Німеччини Гартлінг у телеграмі до українського президента міністрів Голубовича: час, коли українське правительство зможе зажадати відкликання військ осередних держав з української державної території.

Український уряд на перекір цим злочинним чуткам, що розповсюднують ся, весь час був заклопотаний тим, щоб твердо проводити в життя ідею непохитної боротьби як проти розкрадення народніх средств під виглядом політичних потреб, так і ріжними виступами, отверто направленими проти влади гетьмана й уряду, та маючими на цілі викликати народні заколоти і знову одурити довірчиві маси брехливими обіцянками, а таким чином повернути нас до анархічних цорядків недавнього минулого і відхилити Україну від того єдиного тепер шляху, який веде до зміцнення її державної самостійности, спокою та процвітання.

Але твердо переводячи назначену необхідну боротьбу, уряд в той же час завжди дивив ся на заряджені арешти, як на тимчасовий захід, єбсяг якого неминуче мусить скоротити ся, в міру наступлення більш спокійних умов державного життя, і був заклопотаний можливо швидким направленням належного розбору всіх на ново поставших справ. Він давно поставив на чергу це печуче питання й 28-го цього травня засідання Ради міністрів одноголосно затвердило низку заходів, завдяки котрим справи про арештованих мусять швидко рушити вперед, в якому-б порядку та якою владою не були-б зроблені арешти.

Ще більш зломисною та брехливою являється ся друга в висше означених чутках.

Хоч справді арешти неминучі при енергійній боротьбі з анархією та отвертим протиділаням владі, можливі окремі помилки, навіть окремі зловживання на місцях, але ніколи по волі українського уряду ні один чоловік не був й не міг бути заарештованим тільки за те, що він Українець та український громадський діяч.

Уряд державної й самостійної України, очевидно, не міг йти шляхом переслідування тих ідей, які звязані з його державним існуванням. Але він не міг бути та не буде бездіяльним в тих випадках, коли має перед собою злочинну агітацію і злочинні вчинки, чия би сі вчинки не покривались, бо становище Українця, тим більше українського громадянського діяча, не увільняє нікого від найпершого державного обовязку скорити ся законам та визнати власті, що опирають ся на сі закони.

Крім ширих переконаних українських патріотів є інші люде; під маршкою українства можуть крити ся анархісти, большевики, багато з тих, хто під маркою українського патріотизму бажає переслідувати особисту користну мету і вести Україну до нових бід та потрясеня. Цього уряд не потерпить і свій обовязок стоїти на сторожі порядку та державного спокою України він виконає твердо й неукліпно.

Становище Д. Дорошенка.

„Нова Рада“ з 31. мая доносить: Нас повідомляють, що Д. І. Дорошенко не задоволений своїм становищем в складі теперішнього кабінету. Непорозуміння на ґрунті зовнішньої політики не виникає, але самого Д. І. Дорошенка хвилює позиція міністрів в справі масових і поодиноких арештів українських діячів та селян. Міністри-ж узагажують що се справа ясна і проста: „арештовують злочинців“.

Лист з Києва.

Факти й настрої.

Київ, 26. мая 918.

Жити тепер тут дуже важко, становище дуже скрутне, настрої у всіх дуже пригнетений. Ніхто не знає і не розуміє, чого хотять Німці? не знають, які їх політичні цілі. Чи вони справді хотять утворити українську державу, чи їх програма „єдина і неділіма“.

Ситуація трагі-комічна. На чолі держави і всіх відповідальних посадах стоять люде, які з українством не мають нічого спільного, які до недавня були ворогами всего українського. Повергають на старі посади всіх чорносотенців, стару поліцію і жандармерію. Вони є сліпим знаряддем в руках німецької командатури, продають Німцям Україну гуртом і в роздріб. Пміщники запродають землю німецьким банкам, роблять все, що хотять Німці. І з другого боку ті самі люде нишком зносять ся з антантою і бувшою російською династією.

Все свідоме українство фактично відсунене від публичного життя, не кажу вже про соціалістів, але вся свідома буржуазно-демократична інтелігенція; в міністерствах іде похід проти Українців, на посади набирають щораз більше російських чорносотенців. Віймок творять тільки два міністерства: закордонне і просвіти, де Українці мають далі досить великий вплив. Правда, се все покриваєть ся декоративно української держави, але се все робить ся неширо.

По селах і на провінції робить ся щось неможливе. Порядок, який почав був наладжувати ся після прогнаня большевиків, знов нарушив ся. Селяни палять посіви, рїжуть поміщиків і богатих хліборобів, по всій Україні іде далі кровава боротьба і партизанська війна.

Маса української інтелігенції, що стояла по стороні Центральної Ради, арештована, особливо голови земських рад, земельних комітетів, земельні та повітові комісарі та команданти.

Масові арештованя українських діячів і селян.

Львів, 3. червня 1918.

В останнім числі помістили ми заяву С. Петяюри, яка ярко ілюструє теперішній режім на Україні. Низше подаємо повідомлене правительства в сій самій справі. Звучить у ній добре відома нота царського уряду, який також уже заявляв, що переслідує тільки „злочинних агітаторів“. Зрештою фраза про „злочинних агітаторів“ добре відома і нам у Галичині — а угь польських і австрійських урядових кругів у відношенню до нашого національного руху. Нічого дєкшого, як назвати кожного, хто не корить ся теперішньому кабінетови, „большевиком“ і „анархістом“.

Урядове повідомленє.

КИЇВ (УТА). Останніми часами надзвичайно поширилась агітація, що хоче викликати в суспільности занепакоєння й посіяти в ній підозріння, ніби-то український уряд цілком байдуже ставить ся до зроблених останніми часами арештів в ніби-то богато осіб арештують виключно зате, що вони були переконаними українськими діячами.

Між українською інтелігенцією і селянством, що в перших місяцях після приходу Німців були настроєні до них досить прихильно, зростає протинімецький настрій, але рівночасно зростає ненависть до російської інтелігенції.

Всі страшно пригноблені економічною руїною,

Страйк урядників українських міністерств.

Львів 3. червня 1918.

Ми вже доносили про напружене, яке паує між українським персоналом українських міністерств і теперішніми міністрами та шефами відділів.

Щоби могли вести свобідно свою проти-українську і протидемократичну політику, міністри старають ся усунути дотеперішній персонал і заступити його урядниками царського режиму.

Найрадикальніше в сій справі поступило міністерство земельних справ, яке видало розпорядок про усунення всіх урядників, занятих як у Києві в самих міністерствах, так і на провінції в урядах, підчинених міністерству, — разом над 500 людей. Київські українські газети відно стверджують, що се заряджене має чисто політичний характер: міністерство хоче таким чином позбутися демократичних українських елементів в державній службі.

Мабуть сей розпорядок був причиною, що в усіх міністерствах вибух страйк урядничого персоналу.

Ближших відомостей про страйк поки що не маємо, бо в київських українських газетах всі статі й відомости про се сконфісковані, так, що можна орієнтувати ся тільки по сконфіскованих нарисах. Між ин. в „Новій Раді“ з 31. мая сконфіковано передовицю п. н. „Забастовка міністри“ і цілий ряд відомостей, між ин. також заяву „Від Центрального Комітету співробітників міністерств Української Народної Республіки“, яку сконфіковано — разом з иншими відомостями — також в „Робітничій Газеті“ з 31. мая.

Як бачимо, „ділова робота“, для якої покликано теперішній кабінет, перемінилася в боротьбу теперішнього кабінету з усім українським громадянством: з селянськими і робітничими організаціями, з політичними партіями і навіть з державними урядами.

Найвищий час, щоб сій боротьбі позласти кінець через покликане кабінету, зложеного з українських діячів!

Мирові переговори між Україною і Росією.

(Таб.) Київ, 2. червня 1918.

На вчерашнім засіданні мирової конференції розвинула ся широка дискусія над протоколом про довершену виміну. Раковський бачив в українській тексті, який на вступі говорить про українську державу і російську соціалістичну федеративну совітську республіку як про самостійні, незалежні держави, які під сою хвляю є між собою на весній стопі і виявляють обопільне бажання заключити мир, передчасне рішення в справі, яка має бути предметом переговорів. Правні відносини між обома сторонами мають ся що йно закрити дорогою переговорів. Україна як держава не має ще ніяких певно означених юридичних прав, і як така не є ще признана совітським правительством. Правительством совітів є правовим наступником колишньої російської імперії і тільки за його згодою можуть формально поодинокі державні області виступати як носітелі права. Одначе в дійсності совітське правительтво признає право самоозначення України.

Російський текст протоколу виходить з артикулу VI. берестейського договору, який зобов'язує совітське правительтво до заключення миру з Українською Народною Республікою, і з того, що рада українських народних міністрів звернула ся 30. марта до московських совітів і народних комісарів з пропозицією приготувати мирову конференцію в цілі покінчення воєнних кроків, означення границь і поладження инших правних відносин.

Вирозуміє текст протоколу поручено мішаній комісії. До сїєї пори не прийшло до згоди що-до демаркаційної лінії. Інші точки переговорів про завершене озброєння будуть обговорені на неофіціальних засіданнях, які сьогодні розпочнуть ся.

Відкликане Шелухіна?

КИЇВ, 30. мая. Ходять чутки, що голова української мирної делегації С. Шелухін буде відкликаний. На його місце буде призначено державного секретаря Кистаківського.

Україна і Донщина.

КИЇВ, 1. червня. (Таб.) Донська делегація передала гетьманові свої повноваження. Вона стремить до того, щоби її признали осередні держави, аби вона могла розпочати офіціальні переговори з українським правительством.

Заява Раковського.

КИЇВ, 30. мая. Голова великоруської делегації Раковський відвідав германського посла бар. Мума і розмовляв з ним про хід мирних переговорів. Раковський доводив, що нова демаркаційна лінія викличе опір населення зпсувала би відношення між Росією і Германією. Раковський в розмові з бар. Мумом назвав донську делегацію самоозваною і вимагав, щоби її заяви не приймались в серіоз.

Новий товариш міністра закордонних справ.

КИЇВ, 30. мая. Товаришем міністра закордонних справ призначено б. члена кабінетів Винниченка і Голубовича д. Красковського.

Нові українські амбасадори.

Київ 31. мая 1918

З певних жерел повідомляють, що українським послом у Відні має бути іменованій відомий український публіцист і історик Вячеслав Липинський; в Швейцарії — бувший міністер закордонних справ у кабінеті Винниченка Олександр Шульгин (с.ф.); в Болгарії — проф. Ганицький (с.ф.)

Організація козацтва на Україні.

(Таб.) Відень, 1. червня 1918.

Гетьман Скоропадський поручив міністрові війни утворити негайно козацьку раду для випрацювання статуту для організації козацтва на Україні, яке при будованню державного організму і війська могло б повинити певну і пожиточну службу. Ціллю гетьмана є створення великої козацької України і українського національного війська.

Арештоване Ковалевського.

(Таб.) Київ 2. червня 1918.

Бувшого міністра рільництва Ковалевського арештовано тепер в його виллі коло Гемнічек (?) і спроваджено до Києва.

Віцепрезидент д-р Е. Левицький про ваяву Кільмана

Львів, 3. червня 1918.

„Neues Wiener Tagblatt“ містить розмову з віцепрезидентом УПР, д-ром Е. Левицьким про заяву німецького державного секретаря Кільмана в українській справі. Віцепр. д-р Е. Левицький між ин. сказав:

Заява, яку дістали ми від Кільмана і оголосили її публично, заспокоює нас цілковито. Вона робить кінець кирилі і дає нам гарантію, що осередні держави будуть і на будуче боронити українську республіку, бо вони є в високій мірі заінтересовані, щоби удержалась незалежна укр. держава.

В Берліні віднесли вражіння, що правлячі круги Німеччини переконались, що Україна буде заібною до життя державою. Теперішні труднощі є тільки переходові і се є невідминимим явищем при будові молодого держави. В розмові в Берліні довідали ся ми, що у Києві ведуть ся переговори про утворення нового правительства, яке буде складатися з досвідних і національно-певних людей і вони дадуть гарантію шасяної управи державою. Передовсім партія соціалістів-федералістів пішла до нового правительства своїх найкращих мужів і вони згуртують коло себе своїх Українців-націоналів.

Заява німецького державного секретаря має дуже важне міжнародно-правне значення як публичне скріплене зобов'язання осередних держав, прийнятого заключенням берестейського договору.

Одначе вважаючи її дуже важною для української справи з міжнародно-правного становища про його extento, — рівночасно зазначаємо, що наше громадянство про його interno повинно тамити, що міжнародне право формується на основі відношення сили чинників, які творять підмет міжнародного права. Тому не повинна та заява викликати в нас настрою, який був знайшов вислів у одній написи на провінції підчас свята 3. марта: „Господь Бог і Німці з нами!“ Огоблюва, що ми тут у Галичині маємо вже поважний досвід з ріжними успокоючими зв'язками міродатних кругів.

Маючи зі сторони Німеччини публичне скріплене зобов'язання супроти української держави, прийнятого осередними державами в бер-

стейським договорі, повинні ми звернути всі наші змагання на те, щоби у нас самих встановити правні зобов'язання супроти нас мусять бути сповнені.

Вибори до румунського парламенту.

БУДАПЕШТ, 2. червня (Таб.)

Вибори до румунського парламенту, який має позичити румунський мировий договір і порішити справу вибору конституанти, розпочали ся вчора виборами до першої колегії сенату, яка має 60 депутатів. З виїмком деяких незалежних які виступили в організованих партій Браїну і Таке Йонеску, кандидували тільки прихильники правительства. В найближших днях відбудуть ся легій Палати, які імовірно матимуть такий склад, як вчорашні вибори. Агенції Браїну і Таке Йонеску пробували дотепер — одначе без успіху унеможливити вибір через задржане від голосованя, після сего, як провідники заявили що їх партії не візьмуть участі в виборах Парламент відбуватиме засідання в Яссах.

Перед другою битвою

над Марною.

Львів, 3. червня 1918.

Німецькі війська у своїм поході дійшли до Марни і стоять над нею у відтинку Chateau — Thiery — Dormans. Тут вони віддалені від перших зовнішніх фортифікацій Парижа на цілих 60 кілометрів. На сід від тих становин держить ся ще Ренс, окружене військами генерала фон Бельова з півночі, заходу і сходу. На захід, від них напірають німецькі дивізії від Соассон в напрямі на південь. Чим даліше на захід тим більше німецький фронт вигинається ся на північ. Головною точкою німецьких ударів є тут Somme, положене в простій лінії на сід від Парижа. На вузькій фронті між Оазою і Марною рішається ся отсе друга битва над Марною.

Французькі війська відступають серед завзятого бою місцями зривають ся до протинаступів. В днях 31. мая і 1. с. м. повели Французи такий протинаступ на південь Німцями Соассон. Тут зібрали вони часті своїх найкращих військ, перший залізний корпус з мароканським дивізією. Бої тут мусили бути незвичайно криваві, коли німецькі відомлення з 2. с. м. доносять про полонення зведено 400 неприятелів. Місто Соассон стоїть під огнем тяжкої французької артилерії і горить в кількох точках. Битва то втихає, то знімає ся тут з новою силою.

Париж живе в тривозі, хоч того не слідочні з преси, ні з публичних виступів французьких політиків. Про те свідчать тільки заряджене французького правительства в цілі евакуації столиці Франції. Клемансо усложнює за тривожену людинність після кожної своєї поїздки на фронт. Підчас останніх своїх відвідів на фронті французький президент міністрів мало що не попав ся в полон. Коли оглядав одну з важніших точок фронту наблизили ся до него німецькі улани; одного генерала з оточення Клемансо убито, кілька инших осіб попало ся в неволю, сам Клемансо з трудом виратував ся перед полоном.

В Палаті послів безнастанно обговорюють зібрані там послі воєнне положення. Переа великими стігними картами, що зображують воєнний терен, стоять на коритарях і в залах групи послів і слухають пояснень про розвиток воєнних подій. Пояснюють їх референти міністерства війни в товаристві міністрів і державних секретарів. На 4. червня заповіджена в Палаті послів парламентарна дебата про воєнне положення. Клемансо буде відповідати на інтерпеляцію Кошана про стан воєнних операцій. Деякі з французьких днівників числять ся навіть з можливістю вдачі Парижа, після чого головну оборонну лінію уладжено би над морем.

Постідні події на боєвій фронті викликали в деяких політичних кругах опозицію проти Клемансо. Соціалістичні партії, що остають з меншости є тими, що її почали. Навіть деякі партії з більшости по домесенням швейцарських днівників мали ухвалити здержати ся на найближшій засіданню Палати послів від голосованя. Коли би прийшло до парламентарної кризи. Поанкаре мусів би вибирати між димісією кабінету Клемансо і відложенням нарад парламенту.

Судьба столиці Франції тепер в руках начального вождя генерала Фоша. Він стигає свобідні ше резерви з глибини краю, щоби вдержати захитаний фронт. Урядові донесення агенції Аваса звіщають про те, що похід Німців поступав вже що раз поволіше вперед. В найближших днях імовірно рішиться ся судьба Парижа.

НОВИНКИ.

Львів, 3. червня 1918.

— Народний Комітет, обговоривши на черговім засіданні в суботу, 1. с. м., під проводом голови пос. д-ра Костя Левицького політичне положення на Україні, одобрив становище „Діла“ в справі державного перевороту в Києві як вказане змаганем до збереження української державності супроти вмішування інших держав у внутрішні справи Української Народної Республіки.

— Віце-президент Юліан Романчук глядіть за порадою лікаря літнього відпочинку в сільській тишині, найрадше в підгірській лісистій околиці. Хто з оо. духовних або пп. лісничих міг би за доброю платою відступити для п. Романчука і його жінки дві комнати по можливості з верандою на сад або город та дати відповідний харч (молоко, масло, біле м'ясо і т. п.) і услугу, являть ласкаво донести про се під адресою: Ю. Романчук, Львів, вул. Кампіана ч. 5.

— Загальні збори „Союзу Українок“ відбулися дня 20. мая с. р. Про щорічну діяльність Союзу довідуємося з звітів поодиноких секцій і референток як слідує: I. Секція (релігійно-гуманітарна) занялась укр. убогими міста Львова й наділяє їх сталими запомогами з фондів придбаних з церковних браств. Крім того веде бюро кореспонденційне для полевних, жовнівців в полі й виших. II. Секція (просвітньо-шкільна) провадить курси укр. мови для неграмотних, для укр. дітей польських шкіл, щоби розбудити в них національну свідомість. III. Секція (робітничо-промислова) в злучі в тсв. „Труд“ отворила робітню для шиття одяжі для інтелігенції. IV. Секція впровадила в житє Спідку споживно-господарську і отворила молочно-чайню при вул. Бляхарській. Крім того Союз робив заходи в цілі з'організування провінції і впроваджує в житє свої філії: в Золочеві, Надвірній, Миколаєві і др. і кружки в Крошівку, Ріжанці нижній і Східниці. З давніх філій пресперують в Перемишлі і Яворові. Вибраний новий виділ такий: Голова п. Макагуська, місто голова п. Курівнева, секретарка п. Студинська Ірина, касирка п. Бананова, голова I секції п. Лишнякєва, II. п. Коренцева, III. п. Морозєва, IV. п. Косовичєва. Заст. виділових п. Лежогубська Ірина, п. Савицька і п. Ст. Трушева. Ксмісія контролю: п. Літинська, Олесницька і Козакєва. Засідання відбуваються: Секцій що тижня в слідуючій порядку: в понеділок III. секція (робітн. пром.), в вівторок IV. секція (госп.-торг.), в середу II. секція (просв.-шкільна), в четвер I. секція (рел.-гум.), головного виділу в п'ятницю що 2 тижні. Просить ся членів в означені дні зголошувати ся до секцій відповідно до вибору праці.

— За бів з большевиками на Україні віданачені отсі УСС: срібною мед. хоробр. I. класи хорунж. Вашук Корнело; срібн. мед. хоробр. II. кл.: хор. Кулай Олекса, десятн. Шепарович Юрій, дес. Палагнюк Михайло, віст. Гладкий Тимо, віст. Рудак Андрій, ст. стр. Моклович Ярослав, ст. стр. Баранюк Іван, стрільці: Ленюк Дмитро, Мединський Юл., Черлинюк Юра, Кіфяк Іван, усі в гуцульській сотні УСС. та хор. Постолук Петро осаул УСС.

— Іспити вступні і приватні в ц. к. гімназії Франца Йосифа в Тернополі. Записи до I класи перед феріями відбудуть ся в четвер дня 27. червня 1918. від год. 9. до 12. перед полуднем і від 3—6 по полудні. При записі треба предложити метрику, свідоцтво шпіденя віспи, евенуально послідне шкільне свідоцтво. Вступні іспити до I. кл. відбудуть ся в п'ятницю дня 28. червня від год. 9. рано. Приватні іспити з клас II—VII відбудуть ся в днях 17. до 20. червня. Зголошувати ся треба до сих іспитів найпізнішє день наперед. — Дирекція.

— Концерт з привоу тижня Цісаря і Короля Карла відбудеть ся в вівторок 4. с. м. в великій силі музичного товариства (вул. Хорущина).

— Дирекція гімназії ім. М. Шашкевича в Чорткові подає до відома, що приватні іспити відбудуть ся в днях 20. і 21. червня 1918, а вступні іспити до I. класи дня 26. червня 1918. До вступного іспиту треба зголосити ся в дирекції гімназії день перед тим і предложити метрику хрещеня, шкільне свідоцтво і посвідку шпіденя віспи. Початок іспитів кожним разом від год. 9. рано.

— Ліцитуція військових коний в Коломиї, на значена на день 7. червня, по причині браку коний не відбудеть ся.

— Вибух Везувія. Італійські дневники доносять, що Везувій викидає лаву з великою і щорав більшою силою.

З Гусятинщини.

До відома шва краю Н. Е. у. н. Намісник.

Дня 30. мая с. р. в Копичинцях зібрані в числі понад 100 відпоручники громад повіту Гусятин в присутности посла чарл. Петрицького і бувшого посла сойму Кевелюка ствердили:

1) Що в повіті місто Гусятин, села Посто-ліва, Раків кут не існують, прочі села, куам ішла лінія боєва, в числі 10 в більшій часті зруйновані, всі прочі громади в більшій або меншій мірі зруйновані, а людемешкають по ямах.

2) Що пошестні недуги — особливо голодний тиф, десяткують населене повіту, лікаря повітового нема, — „w królestwie“ на теплій посаді.

3) Що в знищенім війною повіті переведжено 5 разів систематичні реквізиції, та коім сего безупинно переводять поодинокі відділи військові, а то і подинські військові особа реквізиції на власну руку і забирають людности по-слідне.

При заплаті за реквізиції, о скільки вона має місце, не платять повної квоти навіть в коінсигнації наведеної, а важать нормальнє числячи 115 кл. за 100.

4) Що по громадах військові війти переслідують селян, реквіруючи для себе і своїх родин, та кажуть все собі оплачувати різними продуктами (дозвіл змеленя круп, вибити олій) особливо визначується в тім воєнний війт в Нижбірку новім Багрії, що цілими транспортами вивозить з села зареквіровані продукти.

5) Що рілничі комісарі нехтують комісії живинні; напр. в Перемилові хотів комісар поарештувати членів живинної комісії за се, що сьбестоювали аби обробити ґрунта селянські перше ніж писаві. Вони примушують за марну плату до робіт, хоча властитель міг би сам обробити поле, та не хотів як напр. в Василівцях Ліблінг. При обчисленю робіт 1 1/2 морга разують за морг, а платять за се 18 К. На жалєби, що коні не годні робити, бо нема що дати їм їсти кпить собі комісар рілничий Пайгерт — важучи селянам годувати коні перійкою.

6) Що оставші відділи війська пролають панам бараки, Жидам вози і проче, а властитель, котрим забрано річи та не заплачено (як українська гімназія в Копичинцях) навіть коли ті річи пізнають, не можуть прийти в їх посіданє.

7) Що експозитури для відбудови нема, комісія для чинитьб не урядє, а в повіті нема ані сліду якоїсь роботи котра би давала хоч грімь надії, що коли прийде зимою лють і зороби не заберуть і те що ще остало ся з людности.

Тому запитують зібрані Вашу Ексцеленцію ях заступника цісаря: Чи нема у Ваших руках способів усунути сі лиха?

ОПОВІСТКИ.

Второк, 4. червня 1918.

Наші: греко-кат.: Василья. — римо-кат.: Каїрина.

Завтра: греко-кат.: Михайл ст. — римо-кат.: Боніфація.

З „Української Захоронки“. Засіданє фестивального комітету відбудеть ся в середу о год. 5 1/2 веч. в Захоронці при вул. Руській ч. 3. Просить ся о численну участь.

Митрополітський Комітет Ратунковий просить всіх пп. укінчених богосковів, а по змосі і всіх Всч. оо. Катехитів відділових та середних шкіл взяти участь в курсі воєнно-адміністративних відомостей і відбудови нашого краю, який уладжує Краєве Тов. господ. „Сільський Господар“ у Львові в часі від 10—15 червня с. р. Зголошеня про свою участь в курсі належить чим скорше слати на адресу Митр. Комітету Ратунк. Львів, ул. Бляхарська ч. 9. Р. флєктуючі з учасників курсу дістануть по його скінченю відповідне зачатє. — Від Виконного Виділу М. К. Р. † Д-р Боцян Ев. провідник, Гр. Микитюк за секретаря. 1192 1—3

Укр. Товариство для поширення ремесла й промислу, Львів, вул. Руська ч. 3, повідомляє що воно одержало з Бюра сирівців до розділу між своїх членів 30 кг. твердої шкіри по тарифній ціні і книжку побору на одяжеві матеріялі і просить отсим потребуючих Вп. членів Тов. зголошувати свої запотребованя в товаристві між 9—2 год. в пол. 1178 2—3

Загальні Збори філії „Просвіти“ в Буску відбудуть ся в неділюк дня 10. червня о год. 2. по пол., а о год. 4. філії „Сільського Господаря“ в Буску. Просимо всю інтелігенцію явити ся на тих зборах і спонукати, щоби виділи читалень „Просвіти“ і кружків „Сільського Господаря“ вислали своїх відпоручників. Хочемо відновити і оживити їх діяльність і в неоднім падаті ся в теперішних воєнних часах. — За Виділ: Сидір Зельський. 1193

XIV. Загальні Збори спілки „Лемківський Союз“ в Новім Санчи, відбудуть ся дня 11

Львів, 3. червня 1918.

В громаді Волочиска насліаком заходів міського поміщика гр. Ледоховського малярська військова команда арештувала членів Земельно-го Комітету і забрала їх коні, які пасли ся на бувшій двірській ґрунті.

Імена арештованих, які тепер знаходять ся в Львові: Марко Безпалько, Плятов Басістюк, Яким Безпалько, Марко Семенюк, Степан Май-коський, Марко Грабовський, Тарас Матвійшин, Василь Нижник, Денис Крикливий, Андрій Степанішин.

Арештовані заявляють, що вони згідно з земельним законом Центральної Ради обняли бувші двірські ґрунти в посіданє громади і за-вважали обробленє їх. Коли вийде новий земельний закон, вони тоді йому підчинять ся.

В кожнім разі належать вони під компетенцію українського державного суду, а не під компетенцію військового суду австро-угорської монархії.

Справу арештованя їх ганяв ся голова Народного Комітету пос. д-р Кость Левицький.

Рішаючі бої на заході.

БЕРЛІН, 1. червня (Вольф) Урядово: Група війск кн. Рупрехта: Часто віджили бої артилерії. Місцеві воржі наступи на південь від Іспери не вдали ся.

Група нім. наст. престолу: На південь від Спек, на південний захід від Шаупу, війська Гоффмана і Франса викинули ворога з його позицій (становищ під Спек і на південь від Веспелсонт). На північнім березі Езні передер-жались ми серед негальних місцевих боротьб аж до Лоуврон — Тонієну. Дивізіяжи спроваджені великими і автомобілями виконували французи розлучні протинаступи проти на-шого війск, перебиваючих ся вперд через шлях Спек — Намепес. Важкі бої були вечером рішені в нашу користь. За уступаючим непри-ятелем посунули ся ми аж на горби на схід від Шаудон — Віггу — Білану. По обох боках око Оугс перейшли ми дорогою Soissons — Шателю — Тієту і лемлячи другий раз опіо ісприятеля дійшли до горбів Neuilly і Шателю — Тієту. Між Шателю — Тієту і на схід від Доіман стоїмо над Марною. Від Марни аж на схід від Реймь здобуто пркступом лінію Верней — Олізу — Сергу — Шампігню. — Вчерашні бої дали нам знов кілька тисяч по-ловених і багату добичу.

БЕРЛІН, 2. червня (Вольф). Урядово: Група кн. Рупрехта: В многих місцях фронту гарматні бої. Частині наступи Англіїців на південь від Лус і на північ від Алберт не вдали ся. Неприятель потернів важкі втрати.

Група нім. наст. престолу: На пів-денний схід від Ноуон відперли ми ворога мимо кінального опорю до ліса Салерепт і М-паке. Ми заняли горби на схід від Ноуврон. По обох бо-ках річки Оугс кинули ми ворог за відтинок Асвієгє і здобули горби Passy та Скуршамп. Над Мар-ною положене не змінило ся. Часть Chateau-Тієту, положена над північним берегом ріки, вороги опорожниди. На північний схід від Вер-ней і по обох боках Арде дуже завязті про-тинаступи Французів. Серед кровавих втрат во-рога в дерто. На схід від Реймь вдерли ся ми і французські рови під St. Leonard і полонили за-логу форту Romprelle, який ми переходово за-няли.

Французсько-американські табори величез-них розмірів вивали під Fere en Tardenois в на-шу руку. Тут здобуто багату над мільон гармат-них стрілен, величезні запаси піонірського і те-лефонічного апарата і над 1.000 воїв.

З італійського боввища.

ВІДЕНЬ, 2. червня (Ткб) Урядово: На гірській фронті віджили знов на чо-тєх місцях бої артилерії. В області устя Піяви відбито сегодня по півночі огнем один італій-ський наступ.

Кожда Ваша дитина має забезпечену будучність? Найліпше забезпечите будучність своїх ді-тей, забезпечуючи ся для кожної дитини на о-крему полицю в одинім українськім Товаристві великих забезпечень на житє і ренти — „Карпаті“ у Львові, вул. Руська ч. 18. XII 9—?

Кіно „КОПЕРНИК“

вул. Коперника № 9.

фантастична
фільмова
драма
на 4 дії

„ШАХТЯНКА“

в головних ролях
Мада Христіан
і
Кайзер Тіц.

„Наука для жонатих“ знає, ком на
2 дії допов-
няє ряд спеціальних творів, призначених
стогдо до моментів драми.
XXX 5-7

червня 1918 о годині 2. пополудни в комнатах Товариства з порядком денним: 1. Відчитане протоколу. 2. Звіт з діяльності заряду за рік 1917. 3. Звіт комісії ревізійної і уділене зарядови абсолютній. 4. Призначення двіох членів ревізійної комісії. 5. Вибір комісії ревізійної. 6. Внесення і запити членів. — Надзираюча Рада. 1197

Загальні Збори Тов. кред. „Біра“ в Судовій Вишні відбулись в середу дня 19. червня 1918 р. о год. 3. по полудни в льокалі Тов-ва з сядуючим порядком денним: 1) Оголошене зборів і відчитане протоколу з попередніх зборів. 2) Звіт Дирекції з рахунків і діяльності за рік 1917. 3) Звіт Комісії контролюючої. 4) Вибір Ради Надзираючої. 5) Вибір Дирекції. 6) Різдіння звіту за рік 1917. 7) Внесення членів. — Рада Надзираюча. 1195 1-3

Каса зачетна „Вісник паміч“ в Топоріві подає інтересованим до відомо, що з днем 27. мая 1918 розпочала свою діяльність, а зарозом повідомляє, що з днем 1. липня знизить стопу від откову на 20 проц. від щадничих вкладок. 1191

Руська Каса в Угневі подає всім інтересованим до відомо, що з днем 1. липня 1918 платити 3 проц. аж до відклику від урх щадничих вкладок. — Дирекція. 1188

НАДІСЛАНЕ.

Адвокат і оборонець

Д-р Роман Перфецький

веде адвокату канцелярію

1167 Львів, вул. Сикстуська ч. 43 б. 5-15

Адвокат

Д-р Олександр Чорненко

в Калуші

пошукує путиніваниго книжочника.

— Зголошеня до Адміністрації Діла. 1167 4-4

ДЕНТИСТ

Д-р Ф. ГРУБЕР

Станіславів — Бельовського ч. 8.

Технік в золоті, платині, кавчуку.

1098 б-20

Льоси

де І. класи Х. ц. н. льотерії нашої поручас контора продажі.

Братів Сафір

Краків, площа Домініканська ч. 1.

Головна виграна евенгуально мільон корон. Ціна льосу 40 кор. 1/2 льосу 20 кор. 1/4 льосу 10 кор. 1/8 льосу 5 кор. Тягнене 11. і 13. червня с. р. — Замовленя з провінції виконує ся як найскорше. 1162 3-3

ОГОЛОШЕННЯ.

МУЛО

тошкетове по 6 с. за штуку 50 штук К 280, правдиво френкерське мило до голени по К 4 штука. Шапкани до мяті голови у великій виборі поручас доки зачас нестарчить. Перфурерія С. Фадер, Львів, Сикстуська 7. 498 г 118-7

„Herbatorum“

Витяг з найлішого чаю цейлонського і Явайка руму, 1 літр 16 К, дав 240 шклявок найлішого чаю. При кожній посилці залучають ся розклад хемічний міста Кракона. Для П. Т. Духовенства, консулів і кружків рільничих по 14 К, почавши від 25 літрів. — Повідомляють ся о тім і подають ся до загальної відомости П. Т. суспільности як рівнож просять сл о ласкаве поверте фірми.

З високим поважанем

ЙОСИФ МАНДЗЮК & С-ни
КРАКІВ,

Кохановського ч. 26.

1092 7 ?

до ломаня газет і одно го учення до практики з укінченою 6. класою виділовою або 2. класою гімна. замешкалих у Львові, прийме друкарня „Діла“, Львів, Ринок ч. 10 П. пов.

Накладом Книгарні Наук Товариства ім Шевченка у Львові, Ринка ч. 10, вийшли: 1. Котлярський, „Віргілієва Енеїда“ повне вид. ц на 5 кор. Микола Костомарів, „Історія України в жителів визначніших сі дняів“, перекладав Олек. Барвінський, ціна 20 кор. П 3-4

Від дня 1. липня с. р. оглядач часішше шукаю на мешканцях, що складають в 4 поєбї, вулхї, лавнички, сакетрица, по можности в околиці ул. Падоліста. Зголошеня під „А. П.“ до біра дисвалія Соколовського. XV 1-3

ВЖЕ ВИЙШЛА КНИЖКА П. 3.

„Російська революція та европ. пролетаріат“, найкрасше поясненя найновіших подій в Росії.

Заволяти у А. Барвінського, Львів, Кохановського 64. 1144 5-7

Дві реальности і плодї будівельца при вул. Потацького від корсичняк усяжма до продана. — Бавішка відомість в мандатарі адв. д-ра Перфецького, Львів, вул. Сикстуська ч. 43. б. 1163 б-8

Мили в Існївці почта Цебрів, пошукує машинїста заступника до мотора „Діла“. Посада до обняга сейчас, услівя після угоди. Листи і свідочтва на повисшу адресу. Першенство мають інвалїди. 1073 13-15

З війни, по трилітній несприсутности вернув і воду дальше

Бюро спедиційне

паввозачи, опакувочуци та перековочуци меблі по уміркованих цнах.

— Поручаючи ся П. Т. Публиці остаю з поважанем

Павликович

1162 4-4 Бюро спедиційне, Херущина 11а.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Міщанської Спільноти торговельно промислової стоваршеня зареєстрованого в обласкозю поруюку в КОЛОМІЇ,

відбувають ся в неділю дня 9. червня 1918. о год. 4 по пол. в льокалі читальні „Просвіта“ в Коломії при ул. Шевченка ч. 5 в таким денним порядком:

1. Відчитане і одобрене пр тязолоу в дозе ледяих Загальних Зборів. 2. Звіт з дотеперішної діяльності. 3. Вибір Надзираючої Ради. 4. Затвердження вибору 3 членів управл. 5. Рішеня про внесення Управл і Надзираючої Ради на розширеня діяльности стоваришеня (вісім § 5, уст. в. ст.) 6. Внесення і запити членів.

На случай олі-б іваа браку комплекту зборя сі не могли відбутись в означенім часі, відбудуть ся дня 9. червня 1918. о год 5. по пол. другі Надзвичайні Загальні Збори стоваришеня в тім самім льокалі і в тім самім денним порядком, які будуть рішати без огляду на число присутних членів.

В Коломії, дня 27. мая 1918. 1187 1-1

За Надзираючу Раду: Володимир Глиньскій голова. Григорій Кукурба за секретаря.

Ліцитації коний.

Конї здібні до робіт полевих і лісових е до набутя в дорозі ліцитаційній. Купуючі (гандлярї коний і посередники е виключені) мусять мати з собою легітимації, видані через староства (команди районів).

Ліцитації відбудуть ся:

1) В кінських шпиталях:

Судова Вишня 5. червня
Черляни коло Городна 6. „
Ряшів, касарні кав. Глубока 7. „
Максимовичі коло Самбора 13 „

2) В кінських стаціях зужиткових:

Братівці коло Стрия 6. червня
Ольхівці коло Сянока 14. „

К. у. к. Inspizierender d. Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl.

1189 1-1

Товариство „Сільський Господар“

закупить більшу скількість роїв в цілі наділюваня пасік знижених в наслідок врсних водій. Тому патічник, які диспонувати муть роями зволють вголошувати свої офертї, з виміненем: кілько роїв будуть могли продати, в якім місцевості, замешкана, пошта і півліт. — Зголошеня належить надіслати:

Кравце Товариство господарське „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАРИ“ у Львові, вул. Зіморонича ч. 20. IV. 1-5

Вже вийшло в друку

друге доповнене видане книжки д-ра Аларія Рудого

Як реклямувати ся з війська,

хто має право зайїняти ся від служби на фронті і як дістати урльоп.

Ціна одної примірника 2 кор. Н. в рречку почтово пересилку належить долучити 10 сот. — Замовленя на опрєдїлені відділення готівки пр сїть ся слати на адресу: Видавництво „Праця“ Львів, Ринка ч. 10. I. пов. 1180 1-4

Важне для всіх!

Вже вийшли і продають ся

Готові формулярї поданя о урльопи для жовірів до живаних робіт (10 німецьких).

Ціна одного примірника 30 сот. Хто замовить 100 примірників, дістає ще 10 примірників даром. На почтово поручену пересилку належить долучити 80 сот.

Замовленя за попередним надісланим готівки просять ся слати на адресу:

О. Танчаковський, Львів Ринок ч. 10.

Пряча порада. 1078 4-4

2К Видавництво „Антистично-Літературні Новини“ 2К

„НОВЕЛІ ЕДГАРА ПО“

переклад з англійської мови І. Петрушевича.

„МОЇ ЛИСТИ“

Поезії Василія Щурата.

Ціна по 2 кор.

Замовляти в книгарні ім. Шевченка у Львові. 918 12-7

ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

„УКРАЇНСЬКА КНИЖКА“

І серія: „Нашин май кончим“ (11-20).

(Ілюстроване виданництво для дітей).

Редактор: Антїн Крушельницький.

Ілюструє: Олена Кульчицька.

11. Про мозського царя й його дочок, н. каз. 22 обр. 080 К

12. Песинський жабинський, сухинський і златогрудїї сина царїці, н. каз. 22 обр. 080 „

13. Про бідного парубка й царяну, н. каз. 22 обр. 080 „

14. Волк і козенята, н. бай. 14 обр. 050 „

15. Кому трудніца працювати, н. опов. 22 обр. 080 „

16. Три брати і Бог, н. лєг. 14 обр. 050 „

17. Дідова дочка, н. каз. 14 обр. 080 „

18. Про Марусю, козацьку дачу, н. каз. 14 обр. 050 „

19. Про багатиря Сухоблодзника Івана і Настасю павкрїну, н. каз. 50 обр. 150 „

20. Очіковська біда, н. перекїз. 14 обр. 050 „

Замовленя приймають: 1) Союзний Базар. Львів, Руська 20 (при більших замовленях 15% опусту. 2) Книгарня тов. Шевченка, Львів, Ринок 10. 1146 8-7